

at foreslå, at reglerne om *huslejetilskud til mindrebedemlede børnerige familier* ændres. Hele dette spørgsmål er for tiden taget op til forhandling mellem de interesserede ministerier.

Sideløbende med en udbygning af reglerne om huslejetilskud vil ministeriet virke for en stadig *forbedring af boligbyggeriets standard*. Endelig vil ministeriet ved øget udnyttelse af de herom i byggestøtteloven givne beføjelser yde sin medvirken til en *billiggørelse af byggeriets finansiering*, der kan bidrage til at nedbringe lejen i det nye byggeri og derved mindske spændingen mellem huslejeniveauerne.

Det foran omtalte *udvalg II* har afgivet en *betænkning angående ændringer i lejelovgivningen*, der indeholder forslag til ændringer af en række af lejelovens almindelige bestemmelser. Hovedpunkterne i denne betænkning er for det første et forslag om, at lejeloven, der efter den gældende formulering af lovens § 1 finder anvendelse på lejemål om boliger samt forretnings- og erhvervslokaler, udvides til at omfatte ethvert lejemål om hus eller husrum, således at f. eks. også lejemål om teatre og biografteatre og garager bliver omfattet af loven.

Endvidere foreslår udvalget, at lov nr. 55 af 23. marts 1937 om beskyttelse af erhvervsvirksomheder i lejet ejendom ophæves, og at de i denne lov indeholdte regler optages i lejeloven. De øvrige ændringer, der er foreslået af udvalget, og som ministeriet har tiltrådt, tilsigter at supplere og klargøre de gældende regler om retsforholdet mellem ejer og lejer.

Siden 1943 har man anvendt den fremgangsmåde at optrykke lejeloven i 2 lovbekendtgørelser. Den ene bekendtgørelse (jfr. senest lovbekendtgørelse nr. 348 af 6. september 1947) indeholder samtlige de retsregler, der gælder for lejemål, der er undergivet såvel den almindelige lejelovgivning som den ekstraordinære lovgivning om forbud mod lejeforhøjelse og opsigelse (nemlig lejemål om boliger eller lokaler, der var eller havde været udlejet den 1. september 1939). Den anden (jfr. senest lovbekendtgørelse nr. 347 af 6. september 1947) vedrører i det hele kun de lejemål, der er omfattet af den permanente lovgivning.

Når huslejestoppet udvides til også at omfatte boliger, der første gang er udlejet efter 1. september 1939, bliver lejernes retsstilling ganske ens, hvad enten de bor i en ældre eller en nyere ejendom, og reglerne herom kan derfor samles i et enkelt lovforslag, der uden forbehold gælder alle lejemål.

På grund af den stadig stigende boligmangel blev der ved lov nr. 400 af 22. august 1945 om boliganvisning givet kommunerne adgang til at gennemføre en *tvungen boliganvisning*, således at al udlejning af beboelseslejligheder undergives det offentliges kontrol. Denne lov, der havde gyldighed indtil ud-